

**Cogitationes, Sive Considerationes Christianae Pro
singulis Anni diebus**

Complectens Aprilem, Majum, Junium

Nepveu, François

Monachii, 1709

Dies 12. De malo exemplo.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-60514](#)

Majus.

puniuntur, negata quoque ei aquæ guttula ad eam mitigandam. Hoc pretio tam exiguum voluptatem emere, an non est nimis caro emere?

Noli credere, te ab hoc vito penitus immunem esse, idcirco, quod intemperantia immodica tibi dispiceat. An non hic peccas vel nimium laus, vel melius conditis cibis inhibando?

Quorum Deus venter est, & gloria in confusione ipsorum. *Philipp. 3, 19.*

Nihil gulâ perniciosius! hæc carnalem animam reddit, hæc cæcat intellectum. *Chrysost. Hom. 44.*

DIES XII.

De Malo Exemplo.

I.

Unica scintilla neglecta, cuius suffocanda cura non fuit habita, magnam quandoque civitatem incendio delevit. risus modicus, unicus contutus minus honestus, verbum unicum, quod in deteriore partem accipi potest, unica nuditas periculosa, unicum exemplum pravum aliquoties innocentem animum inflammac igni, qui restinguiri non potest. Patres, & Matres, qui liberis vestris malum præbe-

tis

ttula
tam
on est
unem
a tibi
lak
ria in
alem
tum
ocan
gnam
levit
is ho
terio
ditas
avum
nmar
res, &
ræbe
tis

tis exemplum, quantam Deo rationem Majus reddere vos oportebit? crudeles eorum, quos genuistis, interfectores; quibus, ut videtur, vitam corporis non dedistis, nisi ut eis vitam animæ eriperetis. Sed quam tam Optimates præsertim hac in re metuendi causam habent? malum Principis alicujus exemplum effectus habet, qui aliquoties nec Principatu, nec vitâ ipsius terminantur. Peccata potentiorum delicta sunt originaria, quæ infelici quadam fæcunditate augmentur, & funesta immortalitate propagantur. Sæpè non est in ipsorum potestate, qui horum malorum causa sunt, ea coercere, vel emendare. At excusabitne eos coram Deo hæc impossibilitas, quæ prævideri potuit, & evitari debuit.

II. Qui mercaturam facit, licet eam exercendo nihil agere, sed animi relaxationes sectari videatur, ad amplas tamen opes pervenit, idcirco quod præfectos habeat rei gerendæ gñaros, & vigilantes, qui ipsius loco laborant, & ad ipsius emolumenntum negotiantur. Eheu! Princeps aliquis, Magistratus, Paterfamilias, Herus, non raro, et si non cogitent, iræ divinæ thesauros colligunt, qui præter ipsorum opinionem in ipsos se exonerant: si-

Majus.

quidem peccata hujus subditi, filij, famuli, quos ipsi sive exemplo, sive conniventia sua ad peccandum induxere, ipsis imputabuntur; & proin etiam velut scelerumistorum rei Deo rationem reddere cogentur. Terribile est, quod funestum hunc peccatorum thesaurum etiam tunc colligant, cum ipsi nihil mali, immo etiam bene agere videntur. Sed, quod magis horrendum, illum nec post mortem colligere cessant. Et talis piacularibus, aut æternis addictis ignibus etiamnum in terris peccat eorum operâ, quos suo exemplo pravo ad peccatum induxit: hi in ipsius præjudicium peccant; & fortassis experitur pœnas suas duplicari ea ratione, qua illorum crima duplicantur.

III. An non sufficiunt peccata propria ad nos opprimendos, licet nos peccatis alienis non oneremus? Iob asseverat, quod, si Deus severam rationem exigere velleret peccatorum à se commissorum, è millibus de unico vix purgare se posset. Quid igitur fiet, ubi peccator rationem reddere debet peccatorū alienorum, & omnium illorum, quorum ipse causa, vel occasio fuit? Heu me! quis est hominum, quantumcumque probus esse videatur, qui nihil horum sibi exprobrare, nec exclamare cum Propheta-

pheta teneatur : Domine , ab alienis parce ser-
vo tuo ? quid ergo fieri de vulgatae nequitiae
hemine ? Peccata propria , mi Domine
ob suam multitudinem , & gravitatem fati
mihi terroris incutiunt ; quid fieri , si de a-
lienis quoque respondere cogar ? de quibus
mihi non constat , quia ignorare ea volui ,
vel saltem in eorum cognitionem venire
neglexi , veritus , ne ea impedire tenerer ;
& quorum ignorantia me non excusat ,
quod ea non ab imbecillitate , sed a socor-
dia , vel malitia mea profecta sit ?

*Non sat is tibi sit ad paenitentiam accessuro ,
de proprijs delictis te examinare , sed etiam in
aliena inquire , quorum tuo exemplo vel causa ,
vel occasio fuisti.*

Non ponatis offendiculum fratri , vel
scandalum. Rom. 14. 13.

Exempla fiunt , quae facinora esse desti-
terant. Cypr.

DIES XIII.

De Fuga Occasionum.

I.

Occasio semper timenda est , sive ea quaे-
ratur , sive non quaeratur . Viri Sanctissimi
trepidarunt , si ipsos vel casus , vel neces-
fitas ,